

Habakuk

9

VI.

Reimnichlova povest podomačena — Z dovoljenjem založbe

Gospodična mu je še rajši verjela, ker je večkrat poslal kako trgovsko brzojavko na Dunaj — bržkone si je naslove kar izmislil.

Nekega jutra je prišel goljuf ves zbežan na pošto in je povedal, da je izgubil listnico ali pa mu jo je kdo ukradel; imel da je osemnajst sto kron v njej. Sicer je zadevo javil orožnikom, ali ti se nič kaj posebno ne sučejo, da bi mu jo našli. Zanj ta izguba ni da bi rekel Bog ve kaj, v zadrego ga je pa le spravila. Nima ne prebite pare, dokler ne dobi od doma denarja, razen tega sta si še z nekim lesnim trgovcem v besedi, ki ga danes v Tržiču pričakuje; temu je sedem sto kron obljubil za aro. Ko bi mu gospodična mogla osem sto kron posoditi, bi ji bil prav hvaležen. S tem denarjem bi mogel opraviti v Tržiču ono kupčijo in za pot do Gradca bi bilo; tam ima prijatelje, ki mu dajo, kolikor si želi.

Gospodični so prišle solze, ko mu je morala po resnici priznati, da v tem hipu nima več kakor pet kron. Lump pa se ni dal odgnati. Predrznost je menil, da bi poštarica denar lahko iz poštne blagajne vzela. Saj on bo do večera že v Gradcu in še nocoj ji pošlje denar nazaj; jutri ali najkasneje pojutrišnjem bo gospodična denar že spet imela. Ko se v osmih dneh spet vrne, naj se pripravi na zaroko; lep prstan z dragim kamnom in zlato verižico ji je namenil za dar.

Gospodična je nekaj časa oklevala, ali zavrniti ga — tega si ni upala; saj je bil tako imeniten, da ni mogla dvomiti o njegovem poštenju, in bala se je, da bi ga za zmeraj užalila, če bi mu želje ne izpolnila.

V poštni blagajni pa je bilo le šest sto kron. Lump se je vdal in je dejal, da bo pač z onim trgovcem v Tržiču nekako uredil, da bo z manjšim zneskom zadovoljen. Potem se je pristrčno poslovil.

Ko je minil en dan pa drugi pa tretji in denarja od nikoder ni bilo in tudi o »ženinu« ni bilo ne duha ne sluha, tedaj je poštarica začela misliti in vsak dan jo je bilo bolj groza in strah. Danes zjutraj pa je brala v časniku, da so v Celovcu prijeli znanega goljufa, ki se je predstavljal z različnimi imeni in tudi z imenom Herman. Pečal se je z »nevestami«, ki so nasedle njegovim gosposkim maniram, in je že dober tucat deklet spravil ob denar. Ko so goljufa prijeli, so našli pri njem le še nekaj kron.

To je bila za poštarico strašna novica. Ni si več vedela pomagati in se je odločila za smrt. Bila je kakor ob pamet, da ni mogla več misliti in se v svoji obupni omočenosti ni več zavedala, kak greh vali na svojo dušo, ko si hoče sama življenje vzeti.

»Grozno, kaki lumpi so vse na svetu!« je vzkliknil Habakuk. »Prej bi mi bila že morala kaj ziniti.«

»Moj Bog, saj sem bila slepa in nisem vedela, kaj počnem,« je tožilo dekle.

Pril prvih hišah je Habakuk zapustil dekle in je odhitel na svoje stanovanje. Kmalu se je vrnil in prinesel gospodični svojo hranilno knjižico. Ta je stopila po ključce in krenila proti pošti ter jo odprla. Na srečo so bila okna obrnjena proti gozdu; zaradi tega ni mogel kdo videti, da je na pošti sredi noči luč. Prepisala je šest sto kron in skrbno uredila vse račune. Nato je Habakuku prinesla knjižico nazaj in je vsa solzna zašepetala:

»Habakuk, ti si najboljši človek na svetu... Kar si ti zame storil, tega ti svoj živ dan ne pozabim... Bog ti povrni! Tisočkrat zahvaljen!«

»Ni kaj,« se je fant zahihljal, »pa lahko noč! In lepo se naspaj!«

Pičlo uro pozneje je Habakuk že meril cesto po vasi gor in dol in brundal predse pesem nočnih čuvajev:

»... pogasite ogenj, upihnite luč,
zdaj Bog vam daj svojo pomoč!«

»Dobro jutro, gospodična!« je pozdravil Habakuk, ko je drugo jutro prišel na pošto. »Ali ste že pri delu? Ali ste se dobro naspali?«

»Imenitno sem spala. Vse mi je odleglo, ko si vzela to strašno breme z mene,« mu je v zadregi odgovorila gospodična.

»Kaj sem vam vzela? Jaz ne vem, da bi vam bil kaj napravil.«

»Še nihče mi ni take dobrote storil kakor ti.«

»Hahaha, zaradi tistih deset jajc in one betvice masla vam ni treba take uganjati.«

»Habakuk — saj veš — saj veš, kaj mislim — kaj je sinoči bilo.«

»Sinoči? — Do polnoči sem spal in se mi je nekaj huđega sanjalo. Ali na sanje ne dam nič. — Potlej sem šel v službo in sem zdaj prav bister in zdrav.«

»Lepo te prosim, Habakuk, pusti norce in daj, da se po pameti pomeniva!«

»Po pameti zmerom rad. Toda vi govorite danes vse narobe.«

»Habakuk, plačala ti bom obresti in vsak mesec ti bom vrnila trideset kron, če ti ni premalo.«

»Zakaj neki?«

»Vendar za onih šest sto kron, ki si mi jih sinoči posodil.«

»Jaz da sem vam sinoči kaj posodil?! Sinoči sem vendar spal ko polh. Vi pa, gospodična, pri belem dnevu dremljete in govorite kakor v spanju.«

»Prav lepo te prosim, Habakuk, nehaj z norci. — Dolžna sem ti šest sto kron in ti jih bom na obroke vračala.«

»Čisto nič mi niste dolžni, še krajcarja ne.«

Gospodični je vzelo besedo. Zastrmela je vanj in nekaj časa tako zijala; potem je treščilo iz nje: »Ali misliš, da sem tak ogromen znesek sprejela kar tako kakor kak dar za boglonaj?!«

»Jaz nisem nikomur nič dal in tudi od nikogar nočem ničesar v dar,« se je fant zasmeljal.

»Ali ti si mi dal denar, mnogo denarja!«

»Še počnega groša vam nisem dal. — Gospodična, v vaši glavi je danes malo narobe. Odkod neki imate te muhe?«

Nekaj časa sta oba molčala.

»Habakuk, daj no, da se po pameti pomeniva! — Zakaj me danes spet vikaš? Sinoči si me tikal.«

»Kaaaj? Jaz da sem vas tikal? Tega bi si nikdar in nikoli ne upal. Vi ste vendar gospodična, olikana, šolana, mestna — jaz pa, kaj sem jaz? Habakuk Nišer.«

»Ti — ti — ti si desetkrat bolj pameten in bolj dober kakor jaz. Ali zaničuješ me, to zdaj vidim.«

»Zdaj pa se mi res zdi, da se vam blede, gospodična. Zakaj naj bi vas zaničeval, ha?«

»Nikoli mi ne boš mogel pozabiti, da sem bila tako grda. Moj Bog, bila sem vsa slepa in brez pameti.«

»O tem ne vem ničesar. — Sirota ste, ki jo je življenje vrglo v svet, da se mora sama boriti. Pa se dobro držite. Zaradi tega vas spoštujem.«

»Torej mi ne zameriš?«

»Gotovo ne. Saj ne vem, kaj bi vam mogel zameriti... Toda dajte mi zdaj torbo, da grem s pošto okoli! To pa si zapomnite: O takihle namišljenih rečeh, ki se vam danes bledejo, se ne bova več menila — ne besede več! — Zbogom!«

Vzel je torbo s pismi in je šel, grede pa si je žvižgal poredno pesem.

Dekletu so omahnile roke v krilo; gledala je za njim kakor brez pameti in ni vedela, kodi ga je. Kaj neki namerava Habakuk? Da je čudak, to je že spoznala. Ali kako se danes vede, tega ne razume. Ali ima norce? Ali pa jo skuša, če mu bo denar res vrnila? Ali pa je kaj drugega v njem, kar ga sili, da je dober z njo? Ljubezen? Morda le zaradi tega, ker je pobožen in veren in se drži krščanske zapovedi, ki velevala ljubezen do bližnjega? Bog si ga vej, ona ne ve, kaj naj si misli!

Draga skrivnost

V noči na 6. januar 1910 je osem ameriških častnikov pripravljalo v nekem gradu v Holandiji zaroto proti nemškemu cesarju Viljemu. Sklenili so propadlega cesarja ujeti in ga kot osebni vojni plen podariti predsedniku Wilsonu. Toda holandska policija jih je zasačila in jim zmešala štrene. Bila pa je vendarle toliko dobra, da je na prigovarjanje grofa Bentincka obljubila o vsej stvari molčati. Spremili so jih lepo do belgijske meje, kjer so se tudi častniki zavezali, da o svoji dogodivščini ne bodo črhnil besedice vsaj 15 let. Minulo je 18 let. Eden onih zarotnikov je zašel v veliko bedo; njegova dva otroka sta bolna. Kako priti do denarja? Šel je v uredništvo velikega časopisa in tam so mu plačali za njegovo skrivnost 1500 dolarjev. — Tako je cesar Viljem vendar le še proti svoji volji pripravil veselje vsaj eni družini.

MALA OZNANILA

SLUŽBE

Sprejem majerja. Jarenina št. 39. 446

Organist-cerkovnik, tudi krojač, želi premeniti službo. Nastop takoj. Naslov v upravi »Slov. gospodarja«. 441

Iščem dekle za vožnjo mleka, Znidarič, Dragučova, Sv. Marjeta ob Pesnici. 442

Iščem majerja z večletno prakso pri hmelju. Nastop 15. marca. Koželj Franc, Ljubčna št. 63, p. Celje. 301

POSESTVA

Posestva - kmetije vseh velikosti; gostilne in hiše prodaja Posredovalnica v Mariboru, Aleksandrova c. 33. 440

RAZNO:

Prvovrstno trsje sort: laški rizling, bell burgundec, silvanec, frankinja. Cepljeno na Riparia Portalis in Gothe 9. Korenjake Riparija Portalis in Gothe 9 nudi trsnica in drevesnica Vinko Hroštnik, št. 117 pri Velenju. Za rastne sadike se garantira sto odstotno kakor tudi za pristanost sorte in podloge. 448